Proves d'Accés a la Universitat. Curs 2012-2013

Química

Sèrie 4

Responeu a les questions 1, 2 i 3. Tot seguit, escolliu UNA questió entre la 4 i la 5 i UNA questió entre la 6 i la 7 i contesteu les dues que heu triat.

1. L'etè, hidrocarbur insaturat anomenat habitualment *etilè*, és un dels compostos químics orgànics produïts en més quantitat al món. La principal aplicació que té és la fabricació del polímer *polietilè*, emprat per a l'elaboració de bosses de plàstic. També es pot transformar en età mitjançant reaccions d'addició d'hidrogen en presència de catalitzadors, com, per exemple, el pal·ladi:

Pd
$$C_2H_4(g) + H_2(g) \rightarrow C_2H_6(g)$$
 ΔH° (a 298 K) < 0

a) Calculeu l'entalpia estàndard d'aquesta reacció, a 298 K, emprant els valors de la taula següent:

[1 punt]

Enllaç	С—Н	С-С	C=C	Н—Н
Entalpia d'enllaç, en condicions estàndard i a 298 K (en kJ mol-1)	413	348	614	436

 b) Expliqueu raonadament si la variació d'entropia d'aquesta reacció (ΔS°) és positiva o negativa, i també si la reacció serà espontània a temperatures altes o baixes.
 [1 punt]

- 2. Un estudiant duu a terme l'experiment següent al laboratori, a una temperatura de 20 °C: transfereix a un vas de precipitats, amb l'ajut d'una proveta, 40 mL d'una solució aquosa de $\rm H_2SO_4$ 1,0 × 10⁻³ mol L⁻¹, i 160 mL d'una solució aquosa de $\rm BaCl_2$ 5,0 × 10⁻³ mol L⁻¹. Remena bé la mescla amb una vareta de vidre i observa de seguida l'aparició d'un precipitat de color blanc.
 - *a*) Expliqueu raonadament, a partir dels càlculs necessaris, la formació del precipitat. [1 punt]
 - b) L'estudiant separa el precipitat blanc de la solució aquosa incolora mitjançant un procés de filtració. Amb la solució aquosa del filtrat omple dos tubs d'assaig fins a la meitat; en un hi afegeix una mica d'una solució aquosa concentrada de Na₂SO₄ i en l'altre, una mica d'aigua destil·lada. Expliqueu raonadament què succeirà a cada tub.
 [1 punt]

Dades: Constant de producte de solubilitat del BaSO₄, a 20 °C: $K_s = 1.1 \times 10^{-10}$ Considereu additius els volums de les solucions aquoses.

- **3.** El magnesi és un element metàl·lic que forma part de molts aliatges, però no es troba pur a la naturalesa. Es pot obtenir a partir d'alguna de les seves sals emprant una cel·la electrolítica.
 - a) Escriviu les semireaccions que es produeixen en cada elèctrode, i la reacció global, quan es duu a terme l'electròlisi de clorur de magnesi fos, i indiqueu el nom i la polaritat dels elèctrodes.

[1 punt]

b) Justifiqueu per què cal fer el procés d'obtenció de magnesi en una cel·la electrolítica i no en una cel·la galvànica (pila). Si per la cel·la electrolítica de clorur de magnesi fos hi circula una intensitat de corrent de 5,0 A, quantes hores han de transcórrer per a aconseguir 100 g de magnesi?

[1 punt]

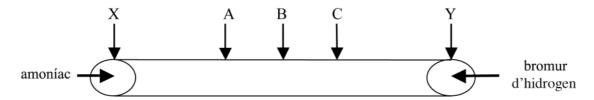
Dades: Massa atòmica relativa: Mg = 24,3

Constant de Faraday: $F = 9.65 \times 10^4 \text{ C mol}^{-1}$ Potencial estàndard de reducció, a 298 K: $E^{\circ}(\text{Cl}_{2}/\text{Cl}^{-}) = +1.36 \text{ V}$; $E^{\circ}(\text{Mg}^{2+}/\text{Mg}) = -2.38 \text{ V}$

- **4.** El salfumant és un producte comercial que conté HCl i que s'utilitza per a la neteja i desinfecció de vàters. Per a determinar el contingut de HCl d'un salfumant comercial es pot dur a terme una valoració àcid-base emprant hidròxid de sodi com a reactiu valorant.
- SALFUMANT
- a) Disposem d'una solució d'hidròxid de sodi 2,000 m. Quin volum d'aquesta solució ens cal per a preparar 250,0 mL d'una solució d'hidròxid de sodi 0,400 m? Indiqueu el material necessari per a preparar aquesta solució al laboratori.

 [1 punt]
- **b)** Expliqueu el procediment experimental per a dur a terme la valoració de 5,0 mL de la mostra de salfumant amb la solució d'hidròxid de sodi 0,400 m, i indiqueu el material i els reactius que utilitzaríeu.

 [1 punt]
- 5. Els gasos amoníac i bromur d'hidrogen es difonen en un tub estret, en sentits oposats, i surten dels punts X i Y en el mateix instant. Quan es troben, formen bromur d'amoni, NH₄Br.

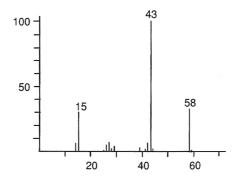

- a) Expliqueu raonadament si el bromur d'amoni es formarà en el punt A, B o C de la figura.
 [1 punt]
- **b**) L'amoníac gasós té una densitat de 769,6 g m⁻³ a 1,0 bar i a 273 K. Calculeu-ne la densitat en aquestes condicions de pressió i temperatura si es comportés com un gas ideal, i justifiqueu-ne la diferència a partir del model cineticomolecular dels gasos.

DADES: Masses atòmiques relatives: H = 1.0; N = 14.0; Br = 79.9Constant dels gasos ideals: $R = 8.31 \times 10^{-2}$ bar L K⁻¹ mol⁻¹

[1 punt]

6. La producció de la propanona, CH₃COCH₃, anomenada habitualment *acetona*, és un indicador de creixement econòmic pel gran ús que se'n fa en la indústria de plàstics, fibres i medicaments, entre altres productes. Per a comprovar la puresa de l'acetona produïda es poden emprar tècniques com l'espectrometria de masses o l'espectrofotometria d'infraroig. En la figura es mostra l'espectre de masses de l'acetona:

a) Indiqueu quina magnitud es representa en l'eix d'abscisses de l'espectre de masses. Interpreteu la informació de l'espectre indicant a què poden ser deguts els pics que s'obtenen en els valors 15, 43 i 58.

[1 punt]

b) Quines magnituds es representen en els dos eixos d'un espectre infraroig? Quina informació útil ens proporcionaria l'espectre infraroig d'una mostra d'acetona per comprovar si està o no impurificada amb 2-propanol?
[1 punt]

Dades: Masses atòmiques relatives: H = 1,0; C = 12,0; O = 16,0

7. El brom s'utilitza en la producció de colorants, desinfectants i insecticides. Una font important per a obtenir-lo és l'aigua de mar, on s'hi troba en forma de bromur. L'obtenció de brom a partir de l'aigua de mar es duu a terme industrialment mitjançant una reacció del tipus:

$$2 \operatorname{Br}^{-}(aq) + X_2(aq) \rightarrow \operatorname{Br}_2(l) + 2 \operatorname{X}^{-}(aq)$$
 on X és un altre halogen.

a) Expliqueu raonadament quin o quins halògens poden fer que la reacció anterior sigui espontània, i calculeu la variació d'energia lliure estàndard, a 298 K, d'una d'aquestes reaccions.

[1 punt]

b) A partir de la configuració electrònica dels àtoms o ions, i utilitzant el model atòmic de càrregues elèctriques, compareu el radi atòmic dels elements Cl i Br, així com el radi de les espècies químiques Br i Br⁻.

[1 punt]

DADES: Potencial estàndard de reducció, a 298 K: $E^{\circ}(F_2/F^-) = +2,87 \text{ V}; E^{\circ}(Cl_2/Cl^-) = +1,36 \text{ V}; E^{\circ}(Br_2/Br^-) = +1,07 \text{ V}; E^{\circ}(I_2/I^-) = +0,54 \text{ V}$

Constant de Faraday: $F = 9.65 \times 10^4 \,\mathrm{C} \,\mathrm{mol}^{-1}$ Nombres atòmics (*Z*): $Z(\mathrm{Cl}) = 17$; $Z(\mathrm{Br}) = 35$

Proves d'Accés a la Universitat. Curs 2012-2013

Química

Sèrie 3

Responeu a les questions 1, 2 i 3. Tot seguit, escolliu UNA questió entre la 4 i la 5 i UNA questió entre la 6 i la 7 i contesteu les dues que heu triat.

1. La calç viva, CaO, s'utilitza en el tractament d'aigües i en l'eliminació del diòxid de sofre dels gasos de les xemeneies de les centrals tèrmiques, mentre que la calç morta o apagada, Ca(OH)₂, s'usa juntament amb sorra i aigua en els morters emprats en la construcció per a unir maons. Si posem aigua en contacte amb la calç viva, aquesta s'hidrata i origina la calç apagada. Observeu la taula següent i responeu a les qüestions:

Dades termodinàmiques, a 298 K

Substància	$\Delta H_f^{\circ}(kJ mol^{-1})$	$\Delta G_f^{\circ}(kJ mol^{-1})$
CaO(s)	-635,1	-604,0
Ca(OH) ₂ (s)	-985,8	-898,5
H ₂ O(l)	-285,8	-237,1

- a) Escriviu la reacció de transformació de la calç viva en calç apagada i expliqueu raonadament si la reacció absorbeix o desprèn calor, en condicions estàndard i a 298 K, quan es duu a terme a pressió constant.
 [1 punt]
- b) Expliqueu raonadament si la reacció de transformació de la calç viva en calç apagada és espontània, en condicions estàndard i a 298 K.
 [1 punt]

2. La formamida, HCONH₂, és un compost orgànic de gran importància en l'obtenció de fàrmacs i fertilitzants. A altes temperatures, la formamida es dissocia en amoníac i monòxid de carboni, d'acord amb l'equilibri següent:

$$HCONH_{2}(g) \Leftrightarrow NH_{3}(g) + CO(g)$$
 $K_{c} = 4.8$

En un recipient industrial de 200 L, en el qual prèviament s'ha fet el buit i s'ha mantingut una temperatura de 400 K, s'afegeix formamida fins que la pressió inicial a l'interior és d'1,64 atm.

- *a*) Calculeu la concentració de formamida que conté el recipient una vegada s'ha assolit l'equilibri, expressada en mol L⁻¹.
- b) Expliqueu raonadament com variarà la concentració de formamida si a la mescla en equilibri s'hi afegeix una mica d'amoníac. I si augmentem el volum del recipient?
 [1 punt]

Dades: Constant dels gasos ideals: R = 0.082 atm L K⁻¹ mol⁻¹

3. Un dels problemes principals de les cafeteres són els dipòsits de calç que s'hi generen perquè les espatllen i alteren el gust del cafè. Per aquest motiu és convenient descalcificar-les periòdicament i es recomana utilitzar descalcificadors a base d'àcid làctic, el qual, a més de ser eficaç contra la calç, és biodegradable i no corrosiu per a les peces metàl·liques de la cafetera. L'etiqueta de l'ampolla d'un descalcificador comercial líquid diu que conté un 45 % en massa d'àcid làctic. Per a determinar la concentració exacta d'aquest àcid es vol fer una volumetria àcid-base al laboratori.

a) Atès que el descalcificador comercial és massa concentrat per a valorar-lo directament, decidim diluir-lo deu vegades amb aigua destil·lada, de manera que la concentració d'àcid làctic en la solució diluïda serà del 4,5 % en massa. Per fer-ho, disposem dels lots de material de vidre següents:

Lot A	pipeta aforada de 5 mL proveta de 50 mL
Lot B	pipeta aforada de 10 mL matràs aforat de 1 000 mL
Lot C	pipeta aforada de 10 mL matràs aforat de 100 mL
Lot D	proveta de 10 mL matràs aforat de 100 mL

Expliqueu raonadament quin dels quatre lots permetrà fer la dilució amb més precisió, i justifiqueu l'eliminació dels altres tres.

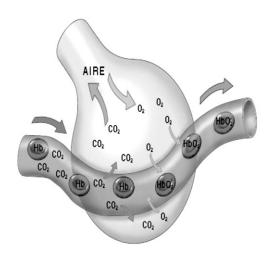
[1 punt]

b) Expliqueu el procediment experimental que seguiríeu al laboratori per dur a terme la valoració de 5,00 mL de la solució diluïda del descalcificador amb una solució de NaOH 0,200 M, i indiqueu el material i els reactius que utilitzaríeu.

[1 punt]

Dades: Fórmula química de l'àcid làctic: CH₃-CHOH-COOH

4. En la diagnosi de malalties respiratòries s'utilitza com a prova la difusió pulmonar de monòxid de carboni ($\mathrm{DL}_{\mathrm{CO}}$), que permet avaluar el procés de transferència d'oxigen des dels pulmons (alvèols) fins a la unió amb l'hemoglobina continguda en els glòbuls vermells de la sang.

- a) En què consisteix la difusió gasosa? Quina relació hi ha entre la velocitat de difusió de l'oxigen i la del monòxid de carboni?
 [1 punt]
- **b**) El volum molar del CO és 22,40 L mol⁻¹ i el del CO₂ és 22,26 L mol⁻¹, a 0 °C i 1,0 atm. Determineu el volum molar d'un gas ideal en aquestes condicions i justifiqueu el possible desviament del comportament ideal dels dos gasos a partir de la teoria cineticomolecular dels gasos.

[1 punt]

DADES: Constant dels gasos ideals: R = 0.082 atm L K⁻¹ mol⁻¹ Masses atòmiques relatives: C = 12.0; O = 16.0

5. El monòxid de nitrogen es pot reduir a nitrogen segons la reacció següent:

$$2 \text{ NO(g)} + 2 \text{ H}_2(g) \rightarrow \text{N}_2(g) + 2 \text{ H}_2\text{O(g)}$$

Es va dissenyar un conjunt d'experiències, a 904 °C, que va permetre determinar que la reacció és d'ordre 2 respecte al monòxid de nitrogen, que és d'ordre 1 respecte a l'hidrogen, i que el valor de la constant de velocitat és 6,32 mol⁻² L² s⁻¹. En un reactor de volum fix introduïm la mateixa quantitat, en mols, de monòxid de nitrogen i d'hidrogen, i escalfem la mescla a 904 °C perquè comenci la reacció.

- *a*) Calculeu la concentració d'hidrogen en el reactor quan la concentració de monòxid de nitrogen és 0,15 mol L⁻¹. Quina és la velocitat de la reacció en aquest instant? [1 punt]
- **b)** Com es veu afectada la velocitat de la reacció si introduïm un catalitzador en el reactor? I si augmentem la temperatura? Expliqueu raonadament les respostes a partir d'un model cinètic.

[1 punt]

- **6.** La presència de ferro és un dels problemes que més sovint han d'afrontar els professionals de tractament d'aigües. Aquest element pot afectar el sabor de l'aigua, produir taques als sanitaris i a la roba blanca o formar dipòsits en les xarxes de distribució.
 - a) Les guies de qualitat de l'Organització Mundial de la Salut recomanen que les aigües destinades al consum humà no sobrepassin els 0,3 mg L⁻¹ de ferro. Si suposem que aquesta concentració és tota de Fe²⁺, quin pH tindrà l'aigua quan comenci la precipitació de l'hidròxid de ferro(II)?

[1 punt]

b) En un vas de precipitats tenim una mica d'hidròxid de ferro(II) sòlid en contacte amb una solució aquosa saturada d'aquest hidròxid. Una manera de solubilitzar el sòlid és afegir-hi aigua destil·lada. Expliqueu dues altres maneres de solubilitzar-lo.

[1 punt]

Dades: Producte de solubilitat de l'hidròxid de ferro(II), a 25 °C: $K_s = 4.1 \times 10^{-15}$ Constant d'ionització de l'aigua, a 25 °C: $K_w = 1.0 \times 10^{-14}$ Massa atòmica relativa: Fe = 55,85

- 7. Volem separar la plata d'un aliatge format per plata i estany. Per a aconseguir-ho, podem escollir entre afegir a l'aliatge una solució aquosa d'àcid sulfúric 1 m o una d'àcid nítric 1 m, i, posteriorment, obtenir la plata sòlida per filtració.
 - *a*) Justifiqueu, des d'un punt de vista electroquímic, si escolliríeu afegir àcid sulfúric o àcid nítric.

[1 punt]

b) Escriviu la reacció de l'àcid nítric en aigua, segons el model àcid-base de Brönsted-Lowry. Si tenim una solució d'àcid nítric i una altra d'àcid sulfúric de la mateixa concentració molar, quina de les dues solucions té un pH més alt? Expliqueu-ho raonadament.

[1 punt]

DADES: Potencial estàndard de reducció, a 298 K: $E^{\circ}(NO_3^{-}/NO) = +0.96 \text{ V}; E^{\circ}(SO_4^{2-}/SO_3^{2-}) = +0.17 \text{ V}; E^{\circ}(Ag^{+}/Ag) = +0.80 \text{ V}; E^{\circ}(Sn^{2+}/Sn) = -0.14 \text{ V}$

